

TEZA:

Bieg terminu przedawnienia przewinienia dyscyplinarnego, przypisanego obwinionemu, polegającego na tym, że w okresie od dnia 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2017 roku nie wypełnił obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych i nie uzyskaniu wymaganego limitu 40 punktów szkoleniowych, rozpoczął się w dniu 1 stycznia 2018 roku. 5-letni termin przedawnienia w niniejszej sprawie upłynął z dniem 1 stycznia 2023 roku. Mając na uwadze powyższe, zaskarżone orzeczenie należał uchylić a postępowanie umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

WO – 203 /22

ORZECZENIE
z dnia 16 lutego 2023 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki
Sędziowie: SWSD Katarzyna Broclawik /sprawozdawca/
SWSD Rafał Rybnik

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Dariusza Drozdowskiego po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2023 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego A. S. - nr wpisu (...)

obwinionego o popełnienie przewinienia z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. art. 14 ust. 1 i ust. 2 i par. 7 ust. 1 oraz par. 11 uchwały Nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP z dnia 20 czerwca 2022 r., sygn. akt OSD 20/2021

orzeka:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie i postępowanie umarza na podstawie art. 17 par. 1 pkt. 6 k.p.k. w zw z art. 74¹ pkt. 1 ustawy o radcach prawnych;
2. koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego radcę prawnego A. S. winnym tego, że w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. nie wypełnił obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych, gdyż nie uzyskał wymaganego limitu co najmniej 40 punktów szkoleniowych w ciągu „III Cyklu Szkoleń Zawodowych”

to jest: o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 14 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z §7 i §11 uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (t.j. ogłoszony Uchwałą Nr 124/X/2017 Prezydium KRRP z dnia 20.10.2017 r.).

Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. 2022.1166) za to przewinienie dyscyplinarne wymierzył obwinionemu radcy prawnemu A.S. karę nagany.

Dodatkowo na podstawie art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądził od obwinionego radcy prawnego A.S. na rzecz Okręgowej Izby Radców Pranych koszty postępowania dyscyplinarnego w kwocie 500 zł.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości obwiniony, zarzucając mu:

- I. Obrazę przepisów prawa materialnego, powodującą, iż zaskarżone orzeczenie nie odpowiada prawu tj.:

1. § 12 ust. 1 Regulaminu załączonego do Uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku poprzez jego niewłaściwą wykładnię dokonaną w związku z § 4 ust. 1 powyższego Regulaminu, polegającą na przyjęciu, że wypełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego odbywa się przez podjęcie wskazanych w art. § 4 ust. 1 aktywności tylko wtedy, gdy organizatorem form doskonalenia zawodowego, za które przysługują punkty szkoleniowe, oprócz organów samorządu radców prawnych, są wyłącznie podmioty wskazane w § 12 ust. 1 pkt 1-5 powyższego Regulaminu, podczas gdy § 12 ust. 1 Regulaminu wprowadza katalog otwarty podmiotów uprawnionych do organizowania form doskonalenia zawodowego, za które przysługują punkty szkoleniowe, a wypełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego odbywa się poprzez uzyskanie minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych w danym cyklu w wyniku podjętej i stosownie potwierdzonej aktywności, o której mowa w § 4 ust. 1 powoływanego Regulaminu, niezależnie od podmiotu organizującego daną formę doskonalenia zawodowego. W konsekwencji jego uczestnictwo w zajęciach warsztatowych, zorganizowanych przez radcę prawnego W. C. i prowadzonych dla pracowników jego Kancelarii w łącznym wymiarze 6 godzin, pozwalało na ustalenie, że wypełnił on obowiązek doskonalenia zawodowego, uzyskując w „III Cyklu Szkoleń Zawodowych” wymagane 40 punktów.
2. § 6 ust. 3 Regulaminu załączonego do Uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku poprzez jego niewłaściwą interpretację dokonaną na gruncie niniejszej sprawy, polegającą na przyjęciu, że w przypadku organizacji form doskonalenia zawodowego przez radcę prawnego W. C., za 6 godzin uczestnictwa w warsztatach w charakterze prowadzącego uzyskałby on tylko 50% liczby punktów ustalonych na podstawie § 6 ust. 1 pkt. 2 wskazanego Regulaminu, podczas gdy radcę prawnego W. C. należy uznać za organizatora form doskonalenia zawodowego z samorządu radców prawnych, gdyż jako radca prawny tworzy ten samorząd, a przez to uczestnictwo w

zorganizowanych przez niego warsztatach powinno być punktowane na zasadach ogólnych.

3. art. 53 §1 i 2 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.) poprzez jego niezastosowanie w związku z art. 65 ust. 1 pkt 1-5 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) i orzeczenie kary niewspółmiernej do stopnia zawinienia, charakteru niewykonanego obowiązku, społecznej szkodliwości czynu, oraz nieodpowiadającej społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty obwiniony wniósł o:

- I. zmianę na podstawie art. 437 §1 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375) w związku z art. 74¹ pkt 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zaskarżonego orzeczenia i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uznanie go za niewinnego popełnienia zarzucanego mi czynu i stwierdzenie, że koszty dochodzenia i postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych pokrywa Okręgowa Izba Radców Prawnych ;

ewentualnie

- I. zmianę na podstawie art. 437 § 1 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375) w związku z art. 74¹ pkt 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w punkcie II. zaskarżonego orzeczenia i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie na podstawie art. 61 § 2 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny w zw. z art. 59 tej Ustawy od wymierzenia mi kary.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zaskarżone orzeczenie należało uchylić, choć nie z przyczyn podniesionych w odwołaniu obwinionego.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata (...).

Zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat (...).

Bieg terminu przedawnienia dla przewinienia dyscyplinarnego, przypisanego obwinionemu, polegającego na tym, że w okresie od dnia 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2017 roku nie wypełnił obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych i nie uzyskaniu wymaganego limitu 40 punktów szkoleniowych w ciągu „III Cyklu Szkoleń Zawodowych” rozpoczął się w dniu 1 stycznia 2018 roku.

W związku z tym w 5-letni termin przedawnienia w niniejszej sprawie upłynął z dniem 1 stycznia 2023 roku.

Mając na uwadze powyższe zaskarżone orzeczenie należał uchylić a postępowanie umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 6 ustawy o radcach prawnych.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego przez Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych.